

— अभि, partic. अभिगुप्त *behütet, beschützt, bewahrt*: ब्रह्माभिगुप्तः Pān. Grh. 3, 3. वेदाभिगुप्ता ब्रह्मणा परिवृतः Kāṇ. 123. सैन्येन मरुता शौरि-
रभिगुप्तः MBh. 1, 7989. 3, 8438. 8, 3506. Draup. 2, 14. R. 6, 39, 32. रात्रौ सैः
सायुधैरुपैरधिगुप्तम् (द्वारम्) 16, 29. लङ्कायामभिगुप्तायां सागरेण समस्ततः
4, 58, 26. Bhāg. P. 5, 20, 19. गुरुधर्माभिगुप्ता MBh. 2, 2590. स्वचरित्रा-
भिगुप्ता R. 5, 51, 17. — Vgl. अभिगुप्ति, अभिगोप्तर.

— उप, partic. उपगुप्त *versteckt, verborgen*: वित्त Bhāg. P. 4, 16, 10.

— निम् *behüten, beschützen*: निर्जुगोप निशाचरान् BHAT. 14, 106.

— परि *desid. sich hüten vor (abl.)*: तेभ्यः परिजुगुप्सेत्राः MBh. 12, 3136.

— प्रति, partic. प्रतिगुप्त *behütet, geschützt* in einer Inschr. LIA. II, 971, N. प्रतिगुप्यमेवैतस्मात् *cavendum* Cat. Br. 3, 2, 27.

— वि *desid. sich scheu zurückziehen*: पदैतमनुष्यत्यात्मानं देवमञ्ज-
सा । ईशानं भूतभ्यस्य न ततो विजुगुप्सेत विचिकित्सति Cat. Br. 14, 7,
2, 18) Bṛh. Ār. Up. 4, 4, 15. Kathop. 4, 5, 12. Īṣop. 6.

— सम्, partic. संगुप्त 1) *gehütet, beschützt, bewahrt*: ब्राह्मभवेन संगुप्तः
शत्रुभिश्च न धर्षितः MBh. 13, 284. संगुप्तम् 5, 900. — 2) *verwahrt, versteckt,*
verborgen, geheim gehalten: (वीजानि) नावि संगुप्तानि भागशः Matsy. 34.
न चैव तिष्ठामि (Crī spricht) तवाविधेषु नरेषु संगुप्तमनोरथेषु MBh.
13, 514.

— अभिसम्, partic. अभिसंगुप्त *gehütet, beschützt* MBh. 3, 274.

2. गुप्, गुप्ति *verwirrt werden* Dhātup. 26, 123. धीरा न गुप्यति म-
रुत्यपि कार्यज्ञाते Hal. 7 bei West.

3. गुप्, गुप्ति (?) Gtr. 6, 12.

4. गुप् (= 1. गुप्) adj. *hütend, bewahrend* in धर्मगुप् *das Recht* —,
Beiw. Vishnu's MBh. 13, 7000. Bhāg. P. 1, 12, 11.

गुप्ति *von 1. गुप्* m. König Uṇ. 1, 56.

गुप्त (partic. von 1. गुप्) 1) *behütet* (s. u. गुप्), ein beliebter Ausgang
in Namen von Vaiṣṇava: गुप्तेति वैष्णवस्य (नाम कुर्यात्) Pān. Grh. 1, 17.
Udvāhat. im ÇKDr. VP. 298. Colebr. Misc. Ess. II, 190. in buddh. Na-
men Wassiljew 267. गुप्त (als N. pr. parox. P. 6, 1, 205, Sch.) heisst ein
Händler mit Wohlgerüchen, sein Sohn उपगुप्त Burn. Intr. 377. श्रार्थक
oder गुप्तार्थक der Sohn eines Kubbirten Mārkā. 107, 17. Ein Vaiṣṇava
Gupta ist der Gründer der berühmt gewordenen Gupta-Dynastie, in
der die Regentennamen meist auf गुप्त ausgehen (z. B. चन्द्रगुप्त, समुद्र°,
स्कन्द°), LIA. II, 747. fgg. 937. fgg. Z. f. d. K. d. M. 3, 164. fgg. Rei-
naud, Mém. sur l'Inde 103. fg. VP. 479. — 2) f. आ a) *eine verheirathete*
Frau, die im Geheimen einen Umgang mit einem Geliebten pflegt, Ra-
sam. im ÇKDr. — b) N. einer Pflanze, *Mucuna pruriens* Hook. (कपि-
कच्छु) Rīṣan. im ÇKDr. गुप्तापल Suṣ. 2, 156, 14. 476, 14 (गुप्तापल). Vgl.
स्वयंगुप्ता. — c) N. pr. eines Frauenzimmers P. 4, 1, 121, Sch. einer Çak-
ja-Priuzessin Schiefner, Lebensb. 238 (8).

गुप्तक (von गुप्त) m. N. pr. eines Sauvīrak-Fürsten MBh. 3, 15597.

गुप्तगनि (गुप्त + गति) m. *Spion/geheime Wege gehend* Çadbar. im ÇKDr.

गुप्तचर गुप्त + चर) m. ein Bein. Balarāma's (im Verborgenen wan-
delnd) Trik. 1, 1, 36.

गुप्तमेह गुप्त + मेह, 1) adj. f. *desse Liebe verborgen* —, *nicht*
wahrzunehmen ist Ind. St. 2, 263. — 2) m. N. einer Pflanze (deren Oel
verborgen ist), *Alangium hexapetalum* (अङ्गो), Rīṣan. im ÇKDr.

गुप्ताम (गुप्त + अर्म) u. N. pr. einer Localität P. 6, 2, 90, Sch.

गुप्ति (von 1. गुप्) f. 1) *Behütung, Bewahrung, Schutz* H. an. 2, 167. Med.
1, 16. गुप्तये AV. 6, 122, 3. आत्मनो गुप्तये TS. 6, 2, 5, 5. 5, 7, 6, 5. TBh. 1, 2.
1, 24. Çat. Br. 1, 3, 4, 8. 6, 3, 2, 26. सर्वस्यास्य तु सर्गस्य गुप्त्यर्थम् M. 1, 87.
94, 99. 7, 56. Jāṇ. 1, 198, 320. MBh. 1, 4515 (Gegens. परित्याग). 6043.
5, 1820. 7, 4274. R. 2, 51, 3. 86, 2, 4. Bhāg. P. 8, 17, 18. — 2) *Einschrän-
kung, Einhalt*, = यम H. an. Wohl geschlossen aus Verbindungen wie
इन्द्रियगुप्ति u. s. w. — 3) *Verbergung, Verheimlichung* Sīras. zu AK. im
ÇKDr. कुर्याद्याकारः Sāh. D. 69, 16. गुप्तिवादः *eine heimliche Unterredung*
AK. 3, 4, 25, 169. सुगुप्तिमाधा *heimlich zu Werke gehen* Hit. IV, 51. — 4)
Schutzmittel (vgl. रयगुप्ति); *Befestigungswerke, munimenta*: लङ्कायाम-
तमो गुप्तिं कारयामास R. 6, 12, 16. 5, 9, 25. 72, 3. Kumāras. 6, 38. पिङ्क्ति-
दारकृतप्राकारगुप्तयः Vid. 27. — 5) *Gefängnis* H. 806. H. an. Med. —
6) *Loch in der Erde* AK. 3, 4, 12, 77. H. an. Ort wohin man den Kehrlicht
wirft Med. das Graben eines Loches Bhāg. zu AK. — 7) *Leck in einem*
Schiffe (!), = नौकाच्छिद्र Bhāg. zu AK. im ÇKDr. the well or lower deck
of a boat (schliesst sich an die Grundbed. gut an, kann aber doch nicht
eine Uebersetzung von नौकाच्छिद्र sein) Wils.

गुप्तिक (von गुप्ति) m. N. pr. eines Mannes Burn. Intr. 309.

गुप् and गुप्ति, गुप्ति und गुप्ति (P. 7, 1, 59. Vārt. Vop. 13, 4.
winden, anknüpfen, aneinanderreihen Dhātup. 28, 31. गुप्तिता P. 8, 4.
58. Sch. गुप्तिता und गुप्तिता P. 1, 2, 23. Vop. 26, 206. गुप्तिवेव निर-
स्पृष्टं तरंगान् BHAT. 7, 105. गुप्ति und गुप्ति *gewunden, angereicht*
Sch. zu AK. 3, 2, 35. गुप्तिताश्चरणयोरुत्थोः पुनर्विस्तृताः (दम्भकपः)
Dhātup. 66, 9. — Entstanden aus गुप्ति, vgl. गुप्ति.

गुप्ति (von गुप्ति) m. 1) *das Winden eines Kranzes* H. 633. an. 2, 302.
Med. ph. 2. — 2) *Armband* H. an. Med. — 3) *Knebelbart* Çadbar. im
ÇKDr.

गुप्ति (wie eben) n. *das Winden eines Kranzes* Med. ph. 2.

गुर, गुरति (bisweilen auch act. गुरति), Nebenform von 1. गुर. Vom
einfachen Verbum nur das partic. praet. pass. गूर्त (ved. P. 8, 2, 61. गूर्ण
klass. Sch.) zu belegen in der Bed. *gebilligt, willkommen, angenehm*.
gratus (viell. damit verwandt): पूर्वोक्तैः शरदश्च गूर्ता वृत्रं जघन्यां अम-
त्रादि सिन्धून् RV. 4, 19, 8. मूर्त्तं त इन्द्रो यो नः मूर्त्तमिषो हरिवा गूर्त-
तमाः 4, 167, 1. गूर्ता अमर्त्य ved. P. 8, 2, 61, Sch. Vgl. गूर्तमनस् fgg. अ-
रिगूर्त. पुरु. राधा. विश्व. स्व. — गुर, गुरति *aufheben* (vgl. u. उद्)
Dhātup. 28, 103. गुर und गुर. गुरति und गुरति dass. (v. l. essen) 33.
21. गुर, गुरति *verletzen; gehen* 26, 45.

— अति *aufjauchzen, aufschreien* (?): मृगो नाशो अति यस्सुगुर्पात् RV.
1, 173, 2.

— अप *zurückweisen, Missbilligung aussprechen, bedrohen, schmähen*:
तम् उच्चैरिन्द्रो अपगूर्णो जघान RV. 5, 32, 6. नमो अपगुरमापाय चाभिघ्नते
च TS. 4, 5, 2. यो अपगुरति शतेन यातयात् तस्माद्वाक्षणाप्य नापगुरति न
निकृन्त्यात् 2, 6, 10, 2. अचक्ष्वरमपगूर्ण वर्षगुरति स्तुत्यै 2, 5. अपगूर्णाश्वा-
वपेत्प्रत्याश्वावपेच्च चिकृन्निव वषगुर्पात् Āṣv. Çā. 9, 7. अपगोरम् = अप-
गारम् P. 6, 1, 53; vgl. अपगुर. — intens.: जिगर्तिमिन्द्रो अपगुराणाः प्र-
ति अस्तमव दानवं कृन् RV. 5, 29, 4.

— अभि *zustimmen, billigen, Beifall bezeigen*: अभि नो अप उच्यमि-